

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/122/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815897980
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5815897980.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom 8. decembra 2015 prejednal odvolanie podané obžalovaným Q. U. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/40/2015 z 27.8.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. U. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného Námestovo, č.k. 0T/40/2015-60 z 27.8.2015 bol obžalovaný Q. U. uznaný za vinného, že:

dňa 24.5.2015 v čase okolo 04.20 hod. viedol pod vplyvom alkoholu motorové vozidlo Volkswagen Polo Classic, ev.č. TS-168BF, po ceste č. I/59 v Tvrdošíne v smere od obchvatu do mesta Tvrdošín, počas toho bol v časti bývalého areálu mliekarny zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Tvrdošín, pri kontrole sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu prístrojom Alcotest Dräger 7410, e.č. ARFM-0109 a bola mu nameraná hodnota 0,85 mg etanolu v litri vydýchnutého vzduchu,

čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 24 mesiacov.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 27.8.2015 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný Q. U. prehlásil, že zahlasuje odvolanie voči všetkým výrokovým častiam rozsudku, obhajca obžalovaného prehlásil, že zahlasuje odvolanie, a prokurátor prehlásil, že žiada doručiť rozhodnutie súdu.

Dňa 14.9.2015 súdu prvého stupňa bolo doručené písomné odôvodnenie odvolania obžalovaného Q. U., podané prostredníctvom obhajcu. Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Ako právny zástupca ods. Q. U. týmto podávam nasledovné doplnenie odvolania zahláseného do zápisnice na pojednávaní konanom dňa 27.8.2015 proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 0T/40/2015 zo dňa 27.8.2015, ktoré odôvodňujem nasledovne:

Pridržiavame sa našich vyjadrení, ktoré sme podali súdu už v odpore proti trestnému rozkazu zo dňa 2.6.2015, a teda že sme toho názoru, že aj keď páchatelovo konanie bolo spoločensky nežiaduce, jeho závažnosť a predovšetkým jeho následky neboli spoločensky tak nebezpečné, aby bolo nutné nariaďovať nepodmienečný trest odňatia slobody. Jedná sa o mladého človeka, ktorý sa dopustil krátkodobého zlyhania, za ktoré nesie plnú zodpovednosť. Sme toho názoru, že v tomto prípade by

postačovalo, s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenia, uložiť obvinenému trest odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby určenej za spáchaný trestný čin, avšak výkon trestu by bol podmiennečne odložený s určením zodpovedajúcej skúšobnej doby. Taktiež by bolo prospešné na úkor nepodmienečného trestu odňatia slobody sprisniť zákaz činnosti viesť motorové vozidla akéhokoľvek druhu, čím by sa do budúca zamedzila obvinenému možnosť spáchať rovnaký trestný čin.

V tejto súvislosti by sme radi poukázali aj na ustanovenie § 52 ods. 1 Tr. zák., kde sa uvádza, že ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,

b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti.

Vzhľadom ku skutočnosti, že sa odsúdenému podarilo nájsť si prácu v zahraničí, ktorú aktívne vykonáva, nariadenie nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody by ohrozilo jeho vycestovanie a pracovanie v zahraničí. Uvedenou prácou finančne vypomáha svojej rodine a ako mladý človek načerpáva mnoho nových praktických skúseností, ktoré môže využiť v ďalšom živote. Jeho aktívny prístup k zamestnaniu potvrdil aj samotný zamestnávateľ listinou, ktorá bola predložená na hlavnom pojednávaní.

S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti navrhujeme, aby odvolací súd sám rozhodol tak, že uloží odsúdenému podmiennečný trest odňatia slobody za súčasnej aplikácie ustanovenia § 52 ods. 1 Tr. zák., alebo aby v opačnom prípade vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.“

Dňa 19.10.2015 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného, v ktorom uviedol, že obžalovaný sa mal súdeného trestného činu dopustiť v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, čím je v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. vylúčené podmiennečne odloženie výkonu trestu v tejto veci, ktoré navrhuje obžalovaný vo svojom odvolaní. Samosudkyňa to napokon jasne a zrozumiteľne uviedla na strane 4 napadnutého rozsudku. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor zdôraznil, že kriminálna minulosť obžalovaného vylučuje uloženie miernejšieho druhu trestu, než je odňatie slobody, čiže by bolo neprimerané uložiť obžalovanému len peňažný trest alebo trest povinnej práce. Na základe uvedených skutočností prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom obžalovaný Q. U. najskôr na otázku predsedu senátu uviedol, že dobre neporozumel poučeniu na okresnom súde, pretože mu bolo vysvetlené, že po priznaní viny nemôže podať odvolanie proti výroku o vine. Upresnil, že jeho odvolanie, ktoré podal proti vyhlásenému rozsudku, smeruje len proti výroku o treste. V tejto súvislosti obhajca obžalovaného prehlásil, že si je vedomý toho, že nemá samostatné procesné právo na podanie odvolania. Pokiaľ ide o jeho vyjadrenie do zápisnice o hlavnom pojednávaní, tak upresnil, že išlo o odvolanie proti výroku o treste a potvrdil aj to, že takýto bol prejav vôle jeho klienta. Krajský súd navyše poznamenáva, že z dôvodov odvolania obžalovaného Q. U. vyplýva, že ide jednoznačne o odvolanie proti výroku o treste, ktorý bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred krajským súdom prokurátor s poukazom na písomné dôvody vyjadrenia prokurátora a v súlade s nimi navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného uviedol, že zotrváva na dôvodoch odvolania v písomnej forme. Pripomenul navyše, že obžalovaný sa stará o ťažko chorú matku a je vlastne samoživiteľom rodiny. Matka sa pripravuje na ťažkú operáciu a v prípade ponechania nepodmienečného trestu odňatia slobody sa skomplikuje životná situácia celej rodiny. Je si vedomý mimoriadnej situácie, ktorá súvisí s kriminálnou minulosťou obžalovaného, napriek tomu žiadal o uloženie trestu, ktorý nebude spojený s obmedzením osobnej slobody. V prípade, ak súd tomuto návrhu nevyhoví, žiadal o odklad výkonu trestu na maximálne možnú dĺžku. Obžalovaný uviedol, že by chcel doplniť informáciu o matke s tým, že teraz ešte pracuje, ale od januára by mala ísť na operáciu. Žiadal, aby dostal ešte šancu, aby dokázal, že mu to je ľúto. Riadne pracuje a do budúca už takéto hlúposti vyvádzať nebude.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa

náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný Q. U. síce podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatel'a.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd prvého stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a preto v súlade s § 257 ods. 8 Tr. por. dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykonal a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu a odvolací súd považuje uložený trest obžalovanému Q. U. za zákonný, primeraný a spravodlivý. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty obžalovaného uvedené v písomných dôvodoch odvolania, ako i v priebehu verejného zasadnutia v konaní pred odvolacím súdom neboli spôsobilé zvrátiť zákonný trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Podľa názoru odvolacieho súdu uložené tresty budú v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Zaradenie obžalovaného Q. U. na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá stavu veci a zákonu, pretože je v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, vyplýva, že obžalovaný Q. U. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného Q. U. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.